

Asetus oikeudesta työntekijän tekemiin keksintöihin 10.6.1988/527

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään oikeudesta työntekijän tekemiin keksintöihin 29 päivänä joulukuuta 1967 annetun lain [\(656/67\) 13 §:n](#) nojalla:

1 §

Kun oikeudet työntekijän tekemään keksintöön ovat oikeudesta työntekijän tekemiin keksintöihin annetun lain [\(656/67\)](#), jäljempänä työsuhdekeksintölaki, mukaisesti siirtyneet työnantajalle ja tämä aikoo hakea keksintöön patenttia, tulee työntekijän allekirjoittaa oikeuksien siirtoa koskeva siirtokirja sekä mahdolliset muut keksinnön patentoimiseen tarvittavat asiakirjat, paitsi milloin työntekijä katsoo, etteivät oikeudet hänen tekemäänsä keksintöön ole siirtyneet työnantajalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen asiakirjojen allekirjoittaminen ei vaikuta keksinnöstä työntekijälle suoritettavan korvauksen määrään.

2 §

Työsuhdekeksintölain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun kohtuulliseen korvaukseen työntekijä on oikeutettu, kun työnantaja lain nojalla ottaa oikeuksia keksintöön.

Jos työnantaja ja työntekijä sopivat oikeuksien luovuttamisesta takaisin työntekijälle, on oikeuksien palauttaminen otettava huomioon korvausta alentavana tekijänä.

3 §

Työsuhdekeksintölain 7 §:n 2 momentissa tarkoitetaan keksinnön arvolla keksinnön taloudellista arvoa. Arvoa määritettäessä on otettava huomioon taloudellinen kokonaisvaikutus myös silloin, kun keksintö muodostaa vain osan suurempaa kokonaisuutta. Niin ikään on otettava huomioon sekä keksinnön arvo työnantajan ja tämän kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen omassa käytössä että oikeuksien luovuttamisesta saatu hyöty. [\(21.12.2000/1218\)](#)

Keksinnön arvo määritetään sen mitattavan taloudellisen hyödyn perusteella, joka työnantajalle tulee keksinnön käyttöön ottamisesta, kuten keksinnön tuottamasta raaka-aine-, työvoima- tai energiansäästöstä. Hyöty lasketaan vähentämällä keksinnön käyttöön ottamisesta aiheutuneesta tuotosta keksintöilmoituksen jälkeen aiheutuneet sellaiset investointi-, tutkimus-, kokeilu-, patentoimis- ja muut kustannukset, jotka ovat olleet välttämättömiä keksinnön käyttö- tai myyntikuntoon saattamiseksi.

Jos keksinnön laadusta ja käyttötavasta johtuen tai muusta erityisestä syystä 2 momentissa mainittu keksinnön arvo määrittämisperuste ei ole sovelias, määritetään arvo lisenssisopimukseen vertaamalla. Keksinnön arvo määritetään tällöin sen lisenssimaksun perusteella, jolla työnantaja voisi hankkia oikeuden vastaavaan vapaaseen keksintöön. Lisenssisopimuksella oikeuksia keksintöön luovutettaessa keksinnön arvona pidetään sopimuksen mukaista nettotuloa. Mikäli lisenssisopimuksella myydään myös muuta kuin oikeuksia keksintöön, kuten taitotietoa, on muiden kauppaan sisältyvien tekijöiden osuus vähennettävä hinnasta keksinnön arvoa määritettäessä.

Jos 2 tai 3 momentissa mainittuja määrittämisperusteita ei voida käyttää, keksinnön arvo määritetään arvioinnin perusteella.

4 §

Työsuhdekeksintölain 7 §:n 2 momentissa mainittu työnantajan saaman oikeuden laajuus käsittää ne oikeudet, jotka työnantaja on ottanut keksintöön lain 4 §:n nojalla.

5 §

Arvioitaessa työsuhdekeksintölain 7 §:n 2 momentissa tarkoitettujen työsopimuksen ehtojen ja työsuhteeseen liittyvien muiden seikkojen merkitystä keksinnön syntymiselle, on kiinnitettävä huomiota siihen, miten tehtävä on asetettu ja ratkaistu, kuten millä tavalla työnantajan teknologiaa ja laitteita on hyödynnetty, samoin kuin mikä on keksijän asema sekä hänen työehtonsa ja tehtävänsä työnantajan palveluksessa.

6 §

Kohtuullinen korvaus muodostaa keksinnön arvosta osan, jonka määrittämisessä on otettava huomioon edellä 4 ja 5 §:ssä mainitut tekijät.

7 §

Kohtuullinen korvaus on määritettävä siten, että se koostuu osaksi kertakorvauksesta ja osaksi rojalतिकorvauksesta.

Keksinnön taloudellisen merkityksen ollessa vähäinen, keksinnön jäädessä käyttämättä tai muista erityisistä syistä korvaus voidaan kuitenkin määrittää kertakorvauksena. Myös silloin, kun keksinnön tekeminen selvästi on kuulunut työntekijän varsinaisiin työtehtäviin ja keksinnön arvo on vähäinen tai kun ei voida yksilöidä sellaista myyntihintaa, josta rojalti voitaisiin laskea, voidaan korvaus määrittää kertakorvauksena.

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettu rojalतिकorvaus määritetään prosenttiosuutena keksinnön mukaisten tuotteiden hinnasta tai keksinnön mukaisella menetelmällä valmistettujen tuotteiden hinnasta. Tuotteen muodostaessa vain osan markkinoitavasta kokonaistuotteesta rojalतिकorvaus voidaan määrittää prosenttiosuutena koko tuotteen hinnasta, mutta sen suuruutta vahvistettaessa on kiinnitettävä huomiota keksinnön osuuteen.

Rojalतिकorvaus on maksettava siltä ajalta, jona keksintöä hyödynnetään, kuitenkin enintään 20 vuodelta.

9 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1988.

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

21.12.2000/1218:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.
